

Bruksela, 22 sierpnia 2025 r.
(OR. en)

12191/25

IXIM 182
FRONT 194
DELECT 110
COMIX 248
CH
IS
LI
NO

PISMO PRZEWODNIE

Od:	Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine DEPREZ)
Data otrzymania:	21 sierpnia 2025 r.
Do:	Thérèse BLANCHET, sekretarz generalna Rady Unii Europejskiej
Dotyczy:	ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) .../... z dnia 16.7.2025 r. zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1240 w odniesieniu do wysokości opłaty za zezwolenie na podróż w ramach europejskiego systemu informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS)

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument C(2025) 4644 final.

Załącznik: C(2025) 4644 final

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 16.7.2025 r.
C(2025) 4644 final

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) .../...

z dnia 16.7.2025 r.

**zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1240
w odniesieniu do wysokości opłaty za zezwolenie na podróż w ramach europejskiego
systemu informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS)**

UZASADNIENIE

1. KONTEKST AKTU DELEGOWANEGO

We wrześniu 2018 r. Rada i Parlament Europejski przyjęły rozporządzenie (UE) 2018/1240 ustanawiające europejski system informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż („ETIAS”)¹.

Rozporządzenie to nakłada na Komisję Europejską obowiązek przyjęcia aktów delegowanych niezbędnych do stworzenia i technicznego wdrożenia systemu informacyjnego ETIAS.

W szczególności, zgodnie z art. 18 ust. 4 tego rozporządzenia Komisja ma przyjmować akty delegowane dotyczące zmian wysokości opłaty za zezwolenie na podróż w ramach ETIAS. Zmiany te mają uwzględniać wszelki wzrost kosztów funkcjonowania i utrzymania ETIAS, biorąc pod uwagę, że dochody z opłaty za wniosek w ramach ETIAS mają być przeznaczone na pokrycie tych kosztów, a także inne istotne czynniki, takie jak względy polityczne, które mogą uzasadniać podwyższenie opłaty. Zgodnie z art. 18 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2018/1240 Komisja przyjęła rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2024/2511² w dniu 2 maja 2024 r.

W rozporządzeniu delegowanym (UE) 2024/2511 przewidziano, że państwa członkowskie, a także Europejska Agencja Straży Granicznej i Przybrzeżnej, Agencja Unii Europejskiej ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości oraz Agencja Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Ścigania („agencje”) mają informować Komisję o wszelkich tendencjach i wyzwaniach, które mogą uzasadniać zmianę wysokości opłaty za zezwolenie na podróż w ramach ETIAS.

W dniu 29 kwietnia 2025 r. podczas posiedzenia Grupy Roboczej Rady ds. Zasobów Własnych prezydencja polska przedstawiła dokument roboczy, w którym omówiono potencjalne nowe zasoby dla budżetu UE. W dokumencie tym przeanalizowano możliwość stopniowego podwyższania opłaty w ramach ETIAS w celu dostosowania jej do innych programów znoszenia wiz, ale nie zaproponowano żadnej konkretnej kwoty. W dokumencie roboczym otwarcie dyskusje między państwami członkowskimi na temat potrzeby podwyższenia opłaty w ramach ETIAS, między innymi podczas drugiego posiedzenia Grupy Roboczej Rady ds. Zasobów Własnych, które odbyło się dnia 22 maja 2025 r. W wyniku tych dyskusji i zgodnie z rozporządzeniem delegowanym (UE) 2024/2511 Komisja oceniła różne czynniki gospodarcze i polityczne i doszła do wniosku, że konieczne jest podwyższenie opłaty za wniosek w ramach ETIAS do 20 EUR.

W swojej ocenie Komisja wyraźnie uwzględniła skumulowaną stopę inflacji na poziomie 30,12 % od 2016 r. wraz z przewidywanym wzrostem obciążenia pracą jednostki centralnej ETIAS i jednostek krajowych ETIAS w związku z obecnym i oczekiwanym wzrostem liczby podróżnych zwolnionych z obowiązku wizowego i podlegających systemowi ETIAS. Ponadto wzięto pod uwagę wdrożenie dodatkowych funkcji ETIAS nieuwzględnionych we wniosku

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1240 z dnia 12 września 2018 r. ustanawiające europejski system informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS) i zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1077/2011, (UE) nr 515/2014, (UE) 2016/399, (UE) 2016/1624 i (UE) 2017/2226 (Dz.U. L 236 z 19.9.2018, s. 1).

² Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2024/2511 z dnia 2 maja 2024 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1240 w odniesieniu do określenia wzrostu kosztów funkcjonowania i utrzymania europejskiego systemu informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS) w celu zmiany wysokości opłaty za zezwolenie na podróż (Dz.U. L, 2024/2511, 25.9.2024)

dotyczącym rozporządzenia w sprawie ETIAS, takich jak możliwość przeprowadzenia rozmów z wnioskodawcami ETIAS. W związku z powyższym Komisja doszła do wniosku, że koszty operacyjne i koszty utrzymania ETIAS prawdopodobnie przekroczą początkowe szacunkowe koszty w wysokości 85 mln EUR przedstawione we wniosku z 2016 r. dotyczącym rozporządzenia w sprawie ETIAS³.

Poza względami ekonomicznymi Komisja oceniła również czynniki polityczne. Należy do nich utrzymanie konkurencyjności i równych warunków działania w porównaniu z innymi programami zezwoleń na podróż na świecie, takimi jak amerykański elektroniczny system zezwoleń na podróż (ESTA) i brytyjski elektroniczny system zezwoleń (ETA), w których pobiera się opłatę za złożenie wniosku w wysokości około 19 EUR i zezwolenie pozostaje ważne przez dwa lata.

Komisja przyjmuje niniejszy akt delegowany przed uruchomieniem systemu ETIAS. Dzięki temu w ogólnosiwiatowej kampanii informacyjnej na temat systemu ETIAS, która zostanie rozpoczęta sześć miesięcy przed jego uruchomieniem, będzie można dokładnie uwzględnić nową opłatę. W ten sposób Komisja dąży do zapewnienia jasnego i spójnego informowania podróżnych, a także pewności co do wysokości opłaty przed uruchomieniem systemu.

2. KONSULTACJE PRZEPROWADZONE PRZED PRZYJĘCIEM AKTU

W celu opracowania niniejszego aktu delegowanego powołano grupę ekspertów. Wszystkie państwa członkowskie miały możliwość wyznaczenia ekspertów do udziału w grupie ekspertów ds. systemów informacyjnych do celów zarządzania granicami i zapewnienia bezpieczeństwa, zgodnie z art. 89 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2018/1240 oraz z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa. W związku z tym treść niniejszego rozporządzenia delegowanego Komisji została opracowana z uwzględnieniem informacji przekazanych przez ekspertów z państw członkowskich w ramach wspomnianej grupy.

Pierwsze konsultacje z tą grupą przeprowadzono w dniu 27 maja 2025 r. Eksperci mieli również możliwość przedstawienia pisemnych uwag. Ostateczna wersja niniejszego rozporządzenia, bazująca na otrzymanych informacjach zwrotnych, została przedstawiona państwom członkowskim w dniu 10 czerwca 2025 r., po czym eksperci i Komisja uznali dokument za ostateczny.

Ponadto skonsultowano się z Europejską Agencją Straży Granicznej i Przybrzeżnej („Frontex”), w ramach której ustanowiona zostanie jednostka centralna ETIAS, oraz z Europejską Agencją ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości („eu-LISA”).

3. ASPEKTY PRAWNE AKTU DELEGOWANEGO

Zgodnie z art. 18 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2018/1240 wnioskodawca uiszcza opłatę w wysokości 7 EUR z tytułu wniosku o zezwolenie na podróż w ramach ETIAS. Z opłaty zwolnieni są wnioskodawcy, którzy w momencie składania wniosku mają poniżej 18 lub powyżej 70 lat, a także obywatele państw trzecich, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. c) rozporządzenia.

³ Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego europejski system informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS) i zmieniającego rozporządzenia (UE) nr 515/2014, (UE) 2016/399, (UE) 2016/794 i (UE) 2016/1624 (COM/2016/0731 final – 2016/0357 (COD)).

Na podstawie art. 86 rozporządzenia (UE) 2018/1240 opłatę za zezwolenie na podróż w ramach ETIAS pobiera się w celu pokrycia kosztów funkcjonowania i utrzymania ETIAS zgodnie z tym artykułem.

Zgodnie z art. 18 ust. 4 Komisja przyjmuje akty delegowane w celu zmiany wysokości opłaty za zezwolenie na podróż w ramach ETIAS, uwzględniając przy tym ewentualny wzrost kosztów funkcjonowania i utrzymania systemu, a także inne istotne czynniki, takie jak względy polityczne, które mogą uzasadniać podwyższenie opłaty.

W rozporządzeniu delegowanym (UE) 2024/2511 upoważniono Komisję do regularnego ustalania, czy konieczna jest zmiana wysokości opłaty za zezwolenie na podróż w ramach ETIAS. Zgodnie z art. 7 tego rozporządzenia delegowanego ocena Komisji może zostać dokonana na zasadzie *ad hoc* na podstawie zidentyfikowanych przez państwa członkowskie i agencje tendencji i wyzwań, które mogą mieć znaczące skutki gospodarcze dla funkcjonowania i utrzymania ETIAS lub które w inny sposób uzasadniają zmianę wysokości opłaty za zezwolenie na podróż w ramach ETIAS.

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) .../...

z dnia 16.7.2025 r.

zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1240 w odniesieniu do wysokości opłaty za zezwolenie na podróż w ramach europejskiego systemu informacji o podróżach oraz zezwoleń na podróż (ETIAS)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1240 z dnia 12 września 2018 r. ustanawiające europejski system informacji o podróżach oraz zezwoleń na podróż (ETIAS) i zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1077/2011, (UE) nr 515/2014, (UE) 2016/399, (UE) 2016/1624 i (UE) 2017/2226⁴, w szczególności jego art. 18 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Wysokość opłaty uiszczanej przez wnioskodawców ubiegających się o zezwolenie na podróż w ramach europejskiego systemu informacji o podróżach oraz zezwoleń na podróż (ETIAS) określono w art. 18 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2018/1240. W rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2024/2511⁵ ustanowiono mechanizmy, za pomocą których Komisja ma oceniać konieczność dostosowania tej opłaty.
- (2) Zgodnie z rozporządzeniem delegowanym (UE) 2024/2511 Komisja zidentyfikowała szereg czynników, które mogą spowodować znaczny lub utrzymujący się wzrost kosztów funkcjonowania i utrzymania systemu ETIAS, wykraczających poza czynniki przewidywane w momencie przyjęcia rozporządzenia (UE) 2018/1240. Po pierwsze, od 2016 r. skumulowana stopa inflacji w Unii wzrosła o 30,12 %. Po drugie, liczba podróżnych zwolnionych z obowiązku wizowego wjeżdżających do Unii znacznie wzrosła w ostatnich latach i oczekuje się, że w najbliższej przyszłości będzie nadal rosła. Ponadto na potrzeby funkcjonowania ETIAS wdrożono dodatkowe funkcje ETIAS, których wdrożenia nie zakładano w momencie przyjmowania rozporządzenia (UE) 2018/1240.
- (3) Konieczne jest dostosowanie opłaty za zezwolenie na podróż w ramach ETIAS do opłat stosowanych w porównywalnych systemach, aby zapewnić konkurencyjność i równe warunki działania z innymi programami zezwoleń na podróż na świecie.
- (4) Konieczne jest zatem podwyższenie opłaty za zezwolenie na podróż w ramach ETIAS.
- (5) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) 2018/1240.

⁴ Dz.U. L 236 z 19.9.2018, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1240/oj>.

⁵ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2024/2511 z dnia 2 maja 2024 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1240 w odniesieniu do określenia wzrostu kosztów funkcjonowania i utrzymania europejskiego systemu informacji o podróżach oraz zezwoleń na podróż (ETIAS) w celu zmiany wysokości opłaty za zezwolenie na podróż (Dz.U. L, 2024/2511, 25.9.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2024/2511/oj).

- (6) Niniejsze rozporządzenie pozostaje bez uszczerbku dla stosowania dyrektywy 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁶ oraz Umowy o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej⁷.
- (7) Zważywszy, że rozporządzenie (UE) 2018/1240 powstało w oparciu o dorobek Schengen, zgodnie z art. 4 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej oraz do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dania powiadomiła o swojej decyzji w sprawie wdrożenia rozporządzenia (UE) 2018/1240 do swojego prawa krajowego. Dania jest zatem związana niniejszym rozporządzeniem.
- (8) Niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, które nie mają zastosowania do Irlandii zgodnie z decyzją Rady 2002/192/WE⁸. Irlandia nie uczestniczy w związku z tym w jego przyjęciu i nie jest nim związana ani go nie stosuje.
- (9) W odniesieniu do Islandii i Norwegii niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy zawartej przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącej włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen⁹, które wchodzą w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 lit. A decyzji 1999/437/WE¹⁰.
- (10) W odniesieniu do Szwajcarii niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen¹¹, które wchodzą w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 lit. A decyzji 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji 2008/146/WE¹².
- (11) W odniesieniu do Liechtensteinu niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu

⁶ Dyrektywa 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniająca rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylająca dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG (Dz.U. L 158 z 30.4.2004, s. 77, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2004/38/oj>).

⁷ Umowa o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej 2019/C 384 I/01 (Dz.U. C 384I z 12.11.2019, s. 1).

⁸ Decyzja 2002/192/WE z dnia 28 lutego 2002 r. dotycząca wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen (Dz.U. L 64 z 7.3.2002, s. 20).

⁹ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 36, ELI: [http://data.europa.eu/eli/agree_international/1999/439\(1\)/oj](http://data.europa.eu/eli/agree_international/1999/439(1)/oj).

¹⁰ Decyzja 1999/437/WE z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie niektórych warunków stosowania Układu zawartego przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącego włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 31, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/1999/437/oj>).

¹¹ Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 52, ELI: [http://data.europa.eu/eli/agree_international/2008/178\(1\)/oj](http://data.europa.eu/eli/agree_international/2008/178(1)/oj).

¹² Decyzja 2008/146/WE z dnia 28 stycznia 2008 r. w sprawie zawarcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia tego państwa we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2008/146/oj>).

w sprawie przystąpienia Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, które wchodzi w zakres obszaru¹³, o którym mowa w art. 1 lit. A decyzji 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji 2011/350/UE¹⁴.

- (12) Niniejsze rozporządzenie jest aktem opartym na dorobku Schengen lub w inny sposób z nim związanym w rozumieniu art. 3 ust. 1 Aktu przystąpienia z 2003 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Art. 18 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2018/1240 otrzymuje brzmienie:

„1. Wnioskodawca uiszcza opłatę za zezwolenie na podróż w wysokości 20 EUR od każdego wniosku.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Brukseli dnia 16.7.2025 r.

*W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN*

¹³ Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 21, ELI: <http://data.europa.eu/eli/prot/2011/350/oj>.

¹⁴ Decyzja 2011/350/UE z dnia 7 marca 2011 r. w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu w sprawie przystąpienia Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, odnoszącego się do zniesienia kontroli na granicach wewnętrznych i do przemieszczania się osób (Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 19, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2011/350/oj>).